

હવે છબછબિયાં નથી તરવાનાં

હવે છબછબિયાં નથી તરવાનાં,
નથી તરફડિયાં 'કંઈ કરવાનાં'.
સમયને સરવા દ્યો,
ક્ષણેક્ષણ જીવવા દ્યો.

હવે અગડં-બગડં ડૂબવાનાં,
બધી ઊલ્લટસૂલ્લટ ભૂલવાનાં.
'સ્વરૂપ'ને સીઝવા દ્યો,
પળેપળ ઊગવા દ્યો.

છે કાયા મીણનો એક ટૂકડો,
ને જલતાં ઈંધણ બે શ્વાસો.
ત્રિ-તપણાં તપવા દ્યો,
સ્વપન ઓગળવા દ્યો.

'મમ્' દેહ તિરાડી મટકું છે,
'હમ્' કરમ-રસું જળ ગળતું છે.
ભરમને મરવા દ્યો,
ગલનને ખરવા દ્યો.

જ્યાં શાંતિ નથી ત્યાં ધર્મ નથી,
મહીં કલેશાંકિત છે જગ-બંધી.
સૂરજને ઢળવા દ્યો,
સ્વ-ચંદ્રી દૂઝવા દ્યો.

જ્યારે પુદ્ગલની કિંમત ઘટશે,
ઘટ-મુક્તિની જ તલપ વધશે.
હોઠને સિવણાં દ્યો,
દિ'યખ્મુ બૂલવા દ્યો.

વ્યવહાર નિકાલી બુદ્ધિનો,
નિશ્ચય પ્રજ્ઞાંકી શુદ્ધિનો.

પ્રાર્થના પૂગવા દ્યો,
હૃદયને રૂઝવા દ્યો.

